অচ্যুত্থান নায়াৰ
বনাম
চিন্নামু আম্মা আৰু অন্যান্য

১৩ আগষ্ট ১৯৬৫ চন

(ন্যায়াধীশ কে. চুব্বা ৰাও, জে. আৰ. মুধুলকাৰ আৰু আৰ. এছ্. বাচাৱাট)

মাৰুমাক্কাথায়াম আইন-সম্পত্তি ব্যক্তিগতভাৱে মেনেজাৰৰ হব লাগে নে টাৰৱাড বা তাভাঝিৰ হব লাগে – অনুমান ।

মালাবাৰ তাভাঝিৰ কিছুমান সদস্যই ইয়াৰ মেনেজাৰ আৰু আনসকলৰ বিৰুদ্ধে ৰক্ষণাবেক্ষণ আৰু অন্যান্য সকাহৰ বাবে এটা গোচৰ ৰুজু কৰিছিল। আপীলকাৰীজন গোচৰটোৰ চতুৰ্থ প্ৰতিবাদী আছিল আৰু তেওঁৰ মাক প্ৰথম প্ৰতিবাদী আছিল। উক্ত তাভাঝিৰ কেইবাটাও সম্পত্তি আছিল। বাদ পত্ৰত অভিযোগ কৰা হৈছিল যে চালাক্কোড সম্পত্তি নামৰ এটা নিৰ্দিষ্ট সম্পত্তি টাভাঝিৰ সম্পত্তি আছিল আৰু সেয়েহে বাদীসকল ইয়াৰ উপাৰ্জন ও ৰক্ষণাবেক্ষণৰ অধিকাৰী আছিল। বাদীসকলৰ মতে প্ৰথম প্ৰতিবাদী আছিল কৰ্ণাৱতী বা তাভাঝি সম্পত্তিৰ মেনেজাৰ আৰু চতুৰ্থ প্ৰতিবাদী আছিল প্ৰকৃত মেনেজাৰ। প্ৰতিবাদীসকলে অস্বীকাৰ কৰিছিল যে উক্ত চালাক্কোড সম্পত্তিটো তাভাঝিৰ আছিল কিন্তু অভিযোগ কৰিছিল যে এইটো প্ৰতিবাদী নং ১ আৰু ৪ ৰ ব্যক্তিগত পুঁজিৰ পৰা ক্ৰয় কৰা হৈছিল। বিচাৰ আদালতে প্ৰতিবাদীসকলৰ গোচৰটো গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু চালাক্কোড সম্পত্তিৰ পৰা হোৱা উপাৰ্জন বিবেচনা নকৰাকৈ বাদীসকলক এক ডিক্ৰী দিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে অৱশ্যে, মাৰু মক্কাথায়াম আইনৰ অধীনত প্ৰাসঙ্গিক ধাৰণাবোৰ বিবেচনা কৰি, ৰায় দিছিল যে উক্ত সম্পত্তিটো টাভাঝিৰ আছিল আৰু ইয়াৰ পৰা হোৱা উপাৰ্জন বিবেচনা কৰাৰ পিছত ৰক্ষণা বেক্ষণৰ হাৰ নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ বিচাৰ আদালতক নিৰ্দেশ দিছিল। চতুৰ্থ বিৰোধীয়ে, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পৰা প্ৰমাণ পত্ৰ প্ৰাপ্ত কৰাৰ পিছত আদালতৰ ওচৰত এটা আপীল দাখিল কৰিছিল। বাদী, প্ৰথম প্ৰতিবাদী, আৰু অন্যান্য প্ৰতিবাদী সকলক আপীলত উত্তৰদাতা হিচাপে প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা হৈছিল।

আপীলকাৰীৰহৈ আহ্বান কৰা হৈছিল: (১) ১ম আৰু ৪ৰ্থ প্ৰতিবাদী তাভাঝি সম্পত্তিৰ মেনেজাৰ নাছিল; (২) যদিও তেওলোক আছিল, মালাবাৰ আইনৰ অধীনত কোনো ধাৰণা নাছিল যে তেওঁলোকৰ নামত থকা সম্পত্তিবোৰ তাভাজিৰ সম্পত্তি আছিল;

(৩) এনে ধৰণৰ ধাৰণা থাকিলেও আপীলকাৰীয়ে প্ৰাসঙ্গিক প্ৰমাণৰ দ্বাৰা প্ৰমাণ কৰিছিল যে চালাক্কোড সম্পত্তি হৈছে প্ৰথম প্ৰতিবাদী আৰু তেওঁৰ স্ব-অধিগ্ৰহণ কৰা সম্পত্তি।

(i) মাৰুমাক্কাথায়াম আইনৰ দ্বাৰা পৰিচালিত এটা পৰিয়াল কটাৰৱাড বুলি কোৱা হয় য'ত এগৰাকী মাতৃ আৰু তেওঁৰ সন্তান থাকে, পুৰুষ হওঁক বা মহিলা হওঁক, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বংশধৰ হওঁক পুৰুষ বা মহিলা, মহিলা শাৰীত। টাভাজি হৈছে টাৰৱাডৰ এটা শাখা। টাৰৱাড বা টাভাজিৰ ব্যৱস্থাপনা সাধাৰণতে টাৰৱাড বা টাভাজিৰ জ্যেষ্ঠ পুৰুষ সদস্য হয়। কিন্তু এনে কিছুমান উদাহৰণ আছে য'ত জ্যেষ্ঠ মহিলা সদস্য গৰাকী মেনেজাৰ হব পাৰে। পুৰুষ মেনেজাৰ জনক কৰ্ণৱান আৰু মহিলা গৰাকীক কৰ্ণাৱতী বুলি কোৱা হয়। তেওঁ বা তাই টাৰৱাড বা টাভাজিৰ সদস্য সকলৰ সৈতে বিশ্বাসৰ সম্পৰ্ক তৈয়াৰ কৰে। [৪৫৭ ই-এইচ]

(ii) হিন্দু আইনৰ অধীনত যেতিয়া এইটো প্ৰমাণিত হয় বা স্বীকাৰ কৰা হয় যে এটা পৰিয়ালৰ ওচৰত পৰ্যাপ্ত অধিকাৰ আছে যাৰ সহায়ত এজন সদস্যই সম্পত্তি অধিগ্ৰহণ কৰিব পাৰে, তেতিয়া এটা ধাৰণা উদ্ভৱ হয় যে ই যুটীয়া পাৰিবাৰিক সম্পত্তি আৰু উক্ত অধিকাৰৰ সহায় অবিহনে সম্পত্তিটো তেওঁৰ দ্বাৰা অধিগ্ৰহণ কৰা বুলি প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ দায়িত্ব ব্যক্তিগত সদস্যজনলৈ স্থানান্তৰিত কৰা হয়। কিন্তু টাৰৱাডৰ এজন কনিষ্ঠ সদস্যৰ নামত সম্পত্তি অধিগ্ৰহণৰ ক্ষেত্ৰত উক্ত নীতিটো গ্ৰহণ বা প্ৰয়োগ কৰা হোৱা নাই। এইটো ধাৰণা কৰা হৈছে যে ইয়াত কোনো ধৰণৰ অনুমান কৰিব নোৱাৰি, আৰু প্ৰশ্নটোৰ সিদ্ধান্ত প্ৰতিটো গোচৰৰ তথ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লব লাগিব।[৪৫৮চি-ই] লগতে, নিষ্পত্তি হোৱা আইনমতে, যদি কৰ্ণভানৰ নামত এটা সম্পত্তি অধিগ্ৰহণ কৰা হয় তেন্তে এইটো টাৰৱাড সম্পত্তি বুলি এক শক্তিশালী ধাৰণা কৰা হয় আৰু এই ধাৰণাটো মজবুত নহলে গ্ৰহণযোগ্য প্ৰমাণৰ দ্বাৰা ইয়াক প্ৰত্যাহাৰ কৰিব পাৰি।[৪৫৮ ই-এফ] গোবিন্দা বনাম ননী, (১৯১৩) ৩৬ এম এদি,৩০৪, ধৰ্ণু চেট্ৰী বনাম ডেজামা, এ.আই.আৰ. ১৯১৮মেড. ১৩৬৭, চুপিয়াদথ আহমেদ বনাম মাম্মাদ কুনহি, এ.আই.আৰ. ১৯২৬ মেড. ৬৪৩, থাটা আম্মা বনাম থ্যাংকাপ্পা, এ.আই.আৰ. ১৯৪৭ মেড ১৩৭ আৰু চাটু নানিবিয়াৰ বনাম চেখৰণ নাম্বিয়েৰ এ.আই.আৰ. ১৯২৫মেড. ৪৩০, অনুমোদিত।

(iii) প্ৰমাণৰ ওপৰত এইটো স্পষ্ট আছিল যে প্ৰথম প্ৰতিবাদী আছিল টাভাজিৰ কৰ্ণাৱতী আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ৪ৰ্থপ্ৰতিবাদী এজন অধিবক্তা, যিএ তেওঁৰহৈ সম্পত্তিবোৰ পৰিচালনা কৰি আহিছিল ।যদি সেয়া আছিল, প্ৰথম প্ৰতিবাদীজনৰ বিষয়ে এক শক্তিশালী ধাৰণা আছিল যে উক্ত সম্পত্তিটো টাভাজিৰ পুঁজিৰ পৰা অধিগ্ৰহণ কৰা হোৱা নাছিল, আৰু যিমানদূৰলৈকে চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীৰ কথা আছিল, গোচৰটোৰ স্থিতি একে আছিল; যদিও আইন মতে তেওঁ মেনেজাৰ নাছিল, তেওঁ টাভাজি সম্পত্তিৰ প্ৰকৃত পৰিচালক আছিল আৰু সেয়েহে টাভাজি সম্পত্তি, ইয়াৰ

আয় আৰু সম্পত্তিৰ সৈতে জড়িত হিচাপ সমূহৰ তেওঁ অধিকাৰী আছিল। সম্পত্তিবোৰৰ পৰিচালনাৰ দায়িত্বত থকাৰ বাবে তেওঁৰ টাভাজিৰ সদস্যসকলৰ সৈতে বিশ্বাসৰ সম্পৰ্ক আছিল। যিকোনো ধাৰণা নিৰ্বিশেষে সম্পত্তিটো টাভাজি আছিল নে নাই সেই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ উক্ত পৰিস্থিতিবোৰ বিবেচনা কৰিব লাগিব। [৪৫৯ এ-ডি]

(iv) চালাক্কোড সম্পত্তিৰ সন্দৰ্ভত, প্ৰথম প্ৰতিবাদীজনৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ একচেটিয়া অধিকাৰৰ বিৰুদ্ধে থকা শক্তিশালী অনুমানক একেবাৰে খণ্ডণ কৰা হোৱা নাছিল; চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীৰ সন্দৰ্ভত তথ্যবোৰে সম্পত্তিৰ অধিকাৰ প্ৰমাণ কৰাৰ বোজা তেওঁৰ ওপৰত স্থানান্তৰিত কৰিছিল আৰু তেওঁ সেইটো অব্যাহতি দিয়াত ব্যৰ্থ হৈছিল। [৪৫৯এফ-জি; ৪৬০ এ]

সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে প্ৰশ্নত থকা সম্পত্তিটো তাভঝি সম্পত্তি আছিল।

ৰায়: দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ : দেৱানীআপীলনং২৭৩/১৯৬৩।

মাদ্ৰাজ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১৫ জুলাই, ১৯৫৫ তাৰিখৰ ৰায় আৰু হুকুমৰ পৰা বিশেষ অনুমতি আবেদনৰ দ্বাৰা কৰা আপীল ,গোচৰ নং ১৪২/১৯৫১।

এন. চি. চেটাৰ্জী আৰু আৰ. থাগাৰাজন, আপীলকাৰীৰ বাবে।

এ. ভি. বিশ্বনাথা সাস্ত্ৰী আৰু ভি. এ. চেইদ মুহাম্মাদ, উত্তৰদাতা নং ১ ৰ পৰা ২৪ ৰ বাবে।

আদালতৰ ৰায়টো চুব্বাৰাও, জেৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হৈছিল।

প্ৰমাণ পত্ৰৰ দ্বাৰা কৰা এই আবেদনত প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰিছিল যে, চালাক্কোড সম্পত্তি হিচাপে বৰ্ণনা কৰা এটা নিৰ্দিষ্ট সম্পত্তি, টাভাঝি সম্পত্তি হয় নে যত আপীলকাৰী আৰু তেওঁৰ মাতৃ আপীলকাৰীৰ পৃথক সম্পত্তিৰ সদস্য আছিল।

ও .এছ. নং ১০৮/১৯৪৮-ত পালঘাটৰ উপ-সমন্বয়ন ন্যায়াধীশৰ আদালতত বাদীসকল, আৰু উক্ত মোকৰ্দমাটোৰ প্ৰতিবাদী সকল মালাবাৰ তাভাজিৰ সদস্য আছিল, যি মূলত টাৰৱাডৰ এটা শাখা আছিল, কিন্তু ১৯৩৪ চনৰ ১৩ জুলাইত বিভাজনৰ গোচৰত হোৱা হুকুম ৰ অধীনত তেওলোকে উক্ত টাৰৱাডৰ পৰা নিজকে পৃথক কৰিছিল।

উক্ত তাভাজিৰ কেইবাটাও সম্পত্তি আছিল। বাদীসকলে টাভাজিক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা ইয়াৰ মেনেজাৰ আৰু আনসকলৰ বিৰুদ্ধে, তেওঁলোকৰ বকেয়া ৰক্ষণা বেক্ষণ আৰু অন্যান্য সকাহৰ বাবে গোচৰটো দাখিল কৰিছিল। বাদ পত্ৰখনত অভিযোগ কৰা হৈছিল যে উক্ত চালাক্কোড

নীলাম সম্পত্তিটো টাভাজিৰ সম্পত্তি আছিল আৰু সেয়েহে, তেওঁলোক উক্ত সম্পত্তিৰ উপাৰ্জনৰ পৰা বকেয়া পোৱাৰ অধিকাৰী আছিল। প্ৰতিবাদীসকলে তেওঁলোকৰ লিখিত বিবৃতিত উক্ত সম্পত্তিটো টাভাঝিৰ সম্পত্তি আছিল বুলি অস্বীকাৰ কৰিছিল কিন্তু অভিযোগ কৰিছিল যে উক্ত সম্পত্তি প্ৰতিবাদী নং ১ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ, প্ৰতিবাদী নং ৪-ৰ ব্যক্তিগত পুঁজিৰ পৰা ক্ৰয় কৰা নাছিল। উত্থাপিত বিষয় বোৰৰ এটা হ'ল বাদপত্ৰৰ ৫ নং দফাত উল্লেখ কৰা সম্পত্তিটো টাভাজি সম্পত্তি আছিল নেকি যাৰ পৰা ৰক্ষণাবেক্ষণ দাবী কৰিব পাৰি। বিদ্বান অধীনস্থ ন্যায়াধীশে কৈছিল যে উক্ত সম্পত্তিটো তাভাঝিৰ নহয় কিন্তু এইটো প্ৰতিবাদী নং১ আৰু ৪ৰ ব্যক্তিগত সম্পত্তি আছিল। ৰক্ষণাবেক্ষণৰ বাবে ডিক্ৰী দিয়াৰ ফলস্বৰূপে, তেওঁ উক্ত সম্পত্তিৰ পৰা উপাৰ্জনৰ কথা বিবেচনা কৰা নাছিল। আপীল কৰাৰ পিছত, মাদ্ৰাজ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এটা খণ্ড বিচাৰ পীঠে, মালাবাৰআইনৰঅধীনতপ্ৰাসঙ্গিকধাৰণাবোৰৰপ্ৰতিগুৰুত্বদি, উক্তসম্পত্তিটোটাভাজিৰবুলিকৈছিল; ফলস্বৰূপে, ই আপীলৰ অনুমতি দিয়ে আৰু উক্ত সম্পত্তিৰ পৰা উপাৰ্জনৰ কথা বিবেচনা কৰাৰ পিছত ৰক্ষণাবেক্ষণৰ হাৰ নিৰ্ধাৰণ কৰাৰ বাবে অধীনস্থ ন্যায়াধীশৰ আদালতলৈ গোচৰটো প্ৰেৰণ কৰে। চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীয়ে, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পৰা প্ৰমাণ পত্ৰ প্ৰাপ্ত কৰাৰ পিছত, উক্ত ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে এই আদালতত বৰ্তমানৰ আপীলক অগ্ৰাধিকাৰ দিছে। এই আপীলত, বাদী, প্ৰথম প্ৰতিবাদী আৰু অন্যান্য প্ৰতিবাদীসকলক উত্তৰদাতা হিচাপে প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা হৈছে।

আৱেদনত একমাত্ৰ প্ৰশ্নটো হ'ল উক্ত সম্পত্তিটো টাভাজিৰ সম্পত্তি নে প্ৰথম উত্তৰদাতা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ অৰ্থাত বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীৰ স্ব-অধিগ্ৰহণ কৰা সম্পত্তি। আপীলকাৰীৰ পৰামৰ্শ দাঙি ধৰি শ্ৰীযুত এন চি চেটাৰ্জীয়ে দাবী কৰে যে প্ৰথম আৰু চতুৰ্থ প্ৰতিবাদী টাভাজি সম্পত্তিৰ মেনেজাৰ নহয়; আৰু তেওঁলোক হলেও, মালাবাৰ আইনৰ অধীনত কোনো ধাৰণা নাই যে তেওঁলোকৰ নামত অধিগ্ৰহণ কৰা সম্পত্তিবোৰ টাভাজিসম্পত্তি; আৰু যদি এনে ধৰণৰ ধাৰণা থাকে তেন্তে, আপীলকাৰীয়ে প্ৰাসঙ্গিক প্ৰমাণৰ দ্বাৰা প্ৰমাণ কৰিব লাগিব যেচালাক্কোড সম্পত্তি হৈছে তেওঁৰ আৰু প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ স্ব-অধিগ্ৰহণ কৰা সম্পত্তি।

উত্তৰদাতাসকলৰহৈপৰামৰ্শদাতাশ্ৰীযুত এ. বিশ্বনাথসাস্ত্ৰী এ যুক্তি দিয়ে যে প্ৰথম প্ৰতিবাদী হৈছে টাভাঝিৰ কৰ্ণাৰতী যি এগুৰুত্বপূৰ্ণ সময়ছোৱাত সক্ৰিয় ভাৱে তেওঁৰ পুত্ৰৰ সহায়লৈ সম্পত্তিবোৰ পৰিচালনা কৰি আছিল। চতুৰ্থ প্ৰতিবাদী আপীলকাৰীৰ মতে মাৰুমক্কাথায়ামৰ আইনৰ অধীনত ধাৰণা আছে যে টাভাজিৰ মেনেজাৰৰ নামত আহৰণ কৰা সম্পত্তি হৈছে টাভাজিৰ সম্পত্তি, আৰু উক্ত ধাৰণাটো কোনো উপযুক্ত প্ৰমাণৰ অবিহনে প্ৰত্যাহাৰ কৰিব নোৱাৰি। লগতে, তেওঁ দাবী কৰে যে চতুৰ্থ প্ৰতিবাদী-আপীলকাৰীৰ ক্ষেত্ৰত একেই ধাৰণা

প্ৰয়োগ কৰা উচিত, যি তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত পৰিচালক আছিল আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ সময়ছোৱাত তেওঁ উক্ত সম্পত্তি আৰু সকলো প্ৰাসঙ্গিক একাউণ্ট ঘূৰাই ৰাখিছিল আৰু উক্ত ধাৰণাটো পুনৰাবৃত্তি কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল। উক্ত ধাৰণাটোৰ পৰিসৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ মাৰু মাক্কাথায়াম আইনৰ অধীনত প্ৰাসঙ্গিক আইনী ঘটনাবোৰ চমুকৈ লক্ষ্য কৰাটো প্ৰত্যাশিত। উক্তআইনখনেদক্ষিণভাৰতৰপশ্চিমউপকূলতবাসকৰালোকসকলৰএটাবৃহৎ শকনিয়ন্ত্ৰণকৰে। "মাৰুমক্কাথায়াম"ৰ আক্ষৰিক অৰ্থ হৈছে ভগ্নীৰ সন্তানৰ জৰিয়তে অৱতৰণ কৰা। হিন্দু আইন আৰু মাৰুমক্কাথায়াম আইনৰ মাজত এক মৌলিক পাৰ্থক্য আছে, আগৰটো পিতৃৰ সম্পৰ্কৰ ওপৰত আধাৰিত আৰু পিছৰটো মাতৃ তান্ত্ৰিকতাৰ ওপৰত আধাৰিত। মাৰুমক্কাথায়াম আইনৰ প্ৰাসঙ্গিক নীতিবোৰ ভালদৰে নিষ্পত্তি কৰা হৈছে আৰু সেয়েহে, কোনো উদ্ধৃতিৰ বাবে আহ্বান কৰা হোৱা নাই। ইয়াত এটা চমু জৰীপ যথেষ্ট হ'ব। মাৰুমাক্কাথায়াম আইনৰ দ্বাৰা পৰিচালিত এটা পৰিয়াল কটাৰৱাড বুলি কোৱা হয়। ইয়াত এগৰাকী মাতৃ আৰু তেওঁৰ সন্তান থাকে, সন্তান লৰা বা ছোৱালী যিকোনো হব পাৰে আৰু তেওঁলোকৰ সকলো পুৰুষ বা মহিলা বংশধৰ, মহিলা শাৰীত থকা। কিন্তু পুৰুষ হওঁক বা মহিলা হওঁক, তেওঁৰ পুত্ৰ হওঁক বা মহিলা শাৰীত থকা উক্ত বংশধৰ সকলৰ পুত্ৰ সকল টাৰৱাডৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয়- তেওঁলোক তেওঁলোকৰ মাতৃ টাৰৱাডৰ অন্তৰ্গত। টাভাজি হৈছে টাৰৱাডৰ এটা শাখা। ইয়াত এগৰাকী মহিলা উমৈহতীয়া পূৰ্ব পুৰুষৰ নাৰী শাৰীত থকা বংশধৰ সকলৰ এটা গোট যি টাৰৱাডৰ সদস্য। এইটো টাৰৱাডৰ এটা গোট। ইয়াত টাৰৱাড সম্পত্তিৰ পৰা পৃথক সম্পত্তি থাকিব পাৰে। টাৰৱাড বাটাভাজিৰ ব্যৱস্থাপনা সাধাৰণ তেটাৰৱাড বা টাভাজিৰ জ্যেষ্ঠ পুৰুষ সদস্যৰ ওচৰত থাকে, । কিন্তু এনে কিছুমান ঘটনা আছে য'ত টাৰৱাড বা টাভাজিৰ জ্যেষ্ঠ মহিলা সদস্য ইয়াৰ মেনেজাৰ। পুৰুষ মেনেজাৰ জনক কৰ্ণৱান আৰু মহিলা গৰাকী, কৰ্ণৱতী বুলি কোৱা হয়। কৰ্ণৱতী বা কৰ্ণবনটাৰৱাদ বা টাভাঝিৰ প্ৰতিনিধি আৰু ইয়াৰ সদস্য সকলৰ ৰক্ষক। তেওঁ বা তাই ইয়াৰ সদস্যসকলৰ সৈতে বিশ্বাসী সম্পৰ্কত থাকে। এনে আইন প্ৰণালীত আইন আৰু সামাজিক মূল্যবোধৰ মাজত, আইনী ঘটনা আৰু প্ৰাকৃতিক স্নেহৰ মাজত, আৰু কৰ্তব্য আৰু স্বাৰ্থৰ মাজত এক অন্তৰ্নিহিত সংঘাত আছে। যিহেতু সহধৰ্মিনী বা পুৰুষ সদস্যৰ সন্তান, কৰ্ণভান হওঁক বা নহওঁক, টাৰৱাডত কোনো স্থান নাই, তেওঁলোকৰ টাৰৱাডৰ সম্পত্তিত কোনো অধিকাৰ নাই। দূৰ অতীত তটাৰৱাডৰ সদস্য সকলৰ মনোভাৱ যিয়েই নহওক কিয়, আধুনিক সময়ত ই অস্বাভাৱিকতাৰ অনুভূতি আৰু ইয়াৰ ফলস্বৰূপে টাৰৱাডৰ পুৰুষ সদস্যসকলৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ পত্নী আৰু সন্তানৰ বাবে কুটিল পদ্ধতি অৱলম্বন কৰি পাৰিবাৰিক সম্পত্তিবোৰ সলনি কৰাৰ প্ৰৱণতাৰ জন্ম হৈছে। ন্যায়ালয়ে সম্পত্তি অধিগ্ৰহণৰ সন্দৰ্ভত হিন্দু আইনৰ অধীনত এটা যুটীয়া হিন্দু পৰিয়াল আৰু মাৰুমক্কাথায়াম আইনৰ অধীনত এটা টাৰৱাডৰ মাজৰ পাৰ্থক্যক স্বীকৃতি দিছে আৰু পৰিয়ালৰ সদস্যৰ নামত আহৰণ কৰা সম্পত্তি এটা যৌথ পাৰিবাৰিক সম্পত্তি নে উক্ত সদস্য

ৰস্ব-অধিগ্ৰহণ কৰা সম্পত্তি সেয়া নিশ্চিত কৰাৰ বাবে বিভিন্ন নীতি গ্ৰহণ কৰিছে। হিন্দু আইনৰ অধীনত, যেতিয়া এটা সম্পত্তি এটা যুটীয়া পৰিয়ালৰ সদস্যৰ নামত হয়, ইয়াক প্ৰতিষ্ঠা কৰাটো এটা যৌথ পাৰিবাৰিক সম্পত্তি বুলি দাবী কৰা সকলৰ ওপৰত দায়বদ্ধ। যেতিয়া এইটো প্ৰমাণিত হয় বা স্বীকাৰ কৰা হয় যে এটা পৰিয়ালৰ ওচৰত পৰ্যাপ্ত অধিকাৰ আছে যাৰ সহায়ত সদস্যজনে অধিগ্ৰহণ কৰিব পাৰে, আইনে এটা ধাৰণা উত্থাপন কৰে যে ই এক যৌথ পাৰিবাৰিক সম্পত্তি আৰু দায়িত্বটো সেই বক্তিগত সদস্য জনলৈ স্থানান্তৰিত কৰা হয় যত তেও প্ৰতিষ্ঠা কৰিব যে সম্পত্তিটো তেওঁ উক্ত অধিকাৰৰ অবিহনে অধিগ্ৰহণ কৰিছিল। এইটো আইনৰ এটা ভালদৰে নিষ্পত্তি হোৱা প্ৰস্তাৱ। কিন্তু টাৰৱাডৰ (আনন্দ্ৰৱন) এজন কনিষ্ঠ সদস্যৰ নামত সম্পত্তি অধিগ্ৰহণৰ বাবে উক্ত নীতিটো গ্ৰহণ বা প্ৰয়োগ কৰা হোৱা নাই। এইটো ধাৰণা কৰা হৈছিল যে কোনো ধৰণৰ কোনো ধাৰণা নাছিল; আৰু প্ৰশ্নটো প্ৰতিটো ঘটনাৰ তথ্যৰ ওপৰত ভিক্তি কৰিহে নিৰ্ণয় কৰা হৈছিল: গোবিন্দা বনাম নানী; (১) ধৰ্ণু চেট্টী বনাম ডেজামা; (২) চুপিয়াদথ আহমেদ বনাম মাম্মাদ কুনহি; (৩) থাথা আম্মা বনাম থ্যাংকাপ্পা (৪) চাওক। এইটো নিষ্পত্তি কৰা আইন যে যদি কৰ্ণভানৰ নামত এটা সম্পত্তি অধিগ্ৰহণ কৰা হয়, তেন্তে এটা শক্তিশালী ধাৰণা আছে যে ই এটা টাৰৱাড সম্পত্তি আৰু গ্ৰহণযোগ্য প্ৰমাণৰ দ্বাৰা প্ৰত্যাহাৰ নকৰিবলে ধাৰণাটো মজবুত হ'ব লাগিব: চাথুনাম্বিয়াৰ বনাম শেখৰণ নাম্বিয়াৰ ; (৫) চুপিদাথ আহমেদ বনাম মাম্মাদ কুনহি; (৩) আৰু থাথা আম্মা বনাম থ্যাংকাপ্পা। (৪) চাওক।

[তেতিয়া বিচাৰকে মৌখিক আৰু তথ্য প্ৰমাণৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিছিল আৰু আগবাঢ়িছিল:]

আমি এই পৰ্যায়ত উল্লেখ কৰিব পাৰোঁ যে বিজ্ঞ অধীনস্থ ন্যায়াধীশে প্ৰতিবাদী সকলৰ হৈ প্ৰস্তুত কৰা মৌখিক প্ৰমাণ গ্ৰহণ কৰাৰ কোনো বিশেষ গুৰুত্ব নাই, কিয়নো বিজ্ঞ অধীনস্থ ন্যায়াধীশে আদালতত সাক্ষী সকলক পৰীক্ষা কৰা নাছিল, কিন্তু পূৰ্বৰ ৰক্ষণা বেক্ষণ মোকৰ্দমাত উল্লেখ কৰা মৌখিক প্ৰমাণ বোৰ বৰ্তমানৰ গোচৰত প্ৰমাণ হিচাপে সন্মতিৰ দ্বাৰা চিহ্নিত কৰা হৈছিল। 'মই অধীনস্থ বিচাৰক, সেয়েহে, মৌখিক প্ৰমাণ প্ৰশংসা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চ ন্যায়ালয়তকৈ ভাল স্থিতিত নাছিল-

(১) [১৯১৩] ৩৬ মেড ৩০৪। (২) এ.টি.আৰ. ১৯১৮মেড. ১৩৬৭।

(৩) এ.আই.আৰ. ১৯২৬মেড. ৬৪৩. (৪) এ.টি.আৰ. ১৯৪৭মেড. ১৩৭.

(৫) ক. ১. আৰ. ১৯২৫মেড. ৪৩০।

যিহেতু তেওঁ তেওঁলোকৰ আচৰণ লক্ষ্য কৰিব নোৱাৰিলে হেঁতেন, সেয়েহে, আমি তথ্য আৰু মৌখিক প্ৰমাণৰ বিবেচনাত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সৈতে একমত যে প্ৰথম প্ৰতিবাদী হৈছে টাভাজিৰ কৰ্ণাৰতী আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ অৰ্থাৎ চতুৰ্থ প্ৰতিবাদী, যি এজন অধিবক্তা আছিল, প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ হৈ সম্পত্তিবোৰ পৰিচালনা কৰি আহিছে। যদি সেয়া হয়, প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ ক্ষেত্ৰত, এটা

শক্তিশালী ধাৰণা আছে যে উক্ত সম্পত্তিটো টাভাজিৰ পুঁজিৰ পৰা আৰু বাহিৰত অধিগ্ৰহণ কৰা হৈছিল, আৰু, যিমান দূৰলৈকে চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীৰ কথা, বৰ্তমানৰ ক্ষেত্ৰত স্থিতি একে; যদিও আইনত তেওঁ মেনেজাৰ নাছিল, আমি দেখিছোঁ যে তেওঁ টাভাজি সম্পত্তিৰ প্ৰকৃত পৰিচালক আছিল আৰু সেয়েহে, টাভাজি সম্পত্তিৰ দখল, ইয়াৰ উপাৰ্জন আৰু সেই সম্পত্তিবোৰৰ সৈতে সম্পৰ্কিত একাউণ্টবোৰ তেওঁৰ লগত ৰখা হৈছিল। সম্পত্তি বোৰৰ পৰিচালনাত থকাৰ বাবে, তেওঁৰ টাভাজিৰ আন সদস্য সকলৰ সৈতে এক বিশ্বাসী সম্পৰ্কত আছিল। যি কোনো ধাৰণা নিৰ্বিশেষে, উক্ত সম্পত্তিটো টাভাজি সম্পত্তি নে নহয় এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ উক্ত পৰিস্থিতিবোৰ বিবেচনা কৰিব লাগিব।

[চালাকোড সম্পত্তিৰ শিৰোনাম অনুসৰণ কৰাৰ পিছত বিচাৰকে এনেদৰে সমাপ্ত কৰিছিল:]

সংক্ষেপে: টাভাঝিৰ সম্পত্তি আছে যিয়ে প্ৰশংসনীয় উপাৰ্জন কৰে আৰু তাৰপৰা চালাক্কোড সম্পত্তি ক্ৰয় কৰিব পাৰিলে হেঁতেন। প্ৰথম প্ৰতিবাদী আছিল টাভাঝিৰ কৰ্ণাৱতী আৰু ৪ৰ্থ প্ৰতিবাদীয়ে তেওঁৰ মাতৃ, প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ হৈ টাভাজি সম্পত্তিবোৰ পৰিচালনা কৰি আছিল, উক্ত সম্পত্তি ক্ৰয় কৰা হুকুমৰ কাৰ্যকৰী কৰণৰ দায়িত্ব দুয়োজন প্ৰতিবাদীৰ সপক্ষে লোৱা হৈছিল যত ক্ৰমে ১ নং প্ৰতিবাদী আইনগত ভাৱে আৰু ৪ নং প্ৰতিবাদী তথ্যগতভাৱে উক্ত সম্পত্তিৰ মেনেজাৰ আছিল। ইয়াৰ বাবে বিক্ৰী প্ৰমাণ পত্ৰ দুয়োজনৰ নামত জাৰী কৰা হৈছিল আৰু কুৰিৰ টিকটটো ১ম প্ৰতিবাদীৰ নামত লবলৈ মানি লোৱা হৈছিল আৰু চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীয়ে স্বীকাৰ কৰিছে যে তেওঁৰ একাউণ্ট/খাতাত তেওঁ কুৰীৰ চাবস্ক্ৰিপচন সমূহ দিয়া বুলি প্ৰকাশ কৰা হোৱা নাই। প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ ক্ষেত্ৰত, তেওঁৰ একচেটিয়া অধিকাৰৰ বিৰুদ্ধে থকা শক্তিশালী ধাৰণাটো কোনো প্ৰমাণৰ দ্বাৰা একেবাৰে খণ্ডণ কৰা হোৱা নাই; চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীৰ সন্দৰ্ভত, নিম্নলিখিত তথ্যবোৰে প্ৰমাণ কৰে যে উক্ত সম্পত্তিটো টাভাজি সম্পত্তি আছিল: (i) টাভাজিৰ এনে সম্পত্তি আছে যিএ প্ৰশংসনীয় আয়ৰ সৃষ্টি কৰে, যাৰ পৰা উক্ত সম্পত্তি ক্ৰয় কৰিব পাৰিলে হেঁতেন; (ii) চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীয়ে প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ হৈ টাভাজিৰ সম্পত্তি পৰিচালনা কৰি আছিল; (iii) তেওঁ সেই সদস্যসকলৰ সৈতে এক বিশ্বাসী সম্পৰ্কত আছিল যাৰ হৈ তেওঁ সম্পত্তিবোৰ পৰিচালনা কৰি আছিল; (iv) প্ৰতিটো প্ৰাসঙ্গিক লেনদেনত প্ৰথম প্ৰতিবাদী, কৰ্ণাৱতীক এটা পক্ষ কৰা হৈছিল; আৰু (v) চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীয়ে টাভাজি আৰু তেওঁৰ ব্যক্তিগত একাউণ্ট দুয়োটা লুকাই ৰাখিছে আৰু প্ৰমাণ কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে যে তেওঁৰ কোনো ব্যক্তিগত উপাৰ্জন আছিল আৰু তাৰ পৰা তেওঁ উক্ত সম্পত্তি ক্ৰয়ৰ বাবে ১৪,০০০ টকা পৰিশোধ কৰিব পাৰিলে হেঁতেন। তথ্যবোৰে নিশ্চিত ভাৱে সম্পত্তি সমূহৰ অধিকাৰ প্ৰমাণ কৰাৰ বোজা চতুৰ্থ প্ৰতিবাদীলৈ স্থানান্তৰিত কৰে আৰু তেওঁ সেইটো পালন কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে। ওপৰোক্ত তথ্যবোৰৰ পৰা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এই তথ্যৰ সৈতে একমত হ'বলৈ কোনো সংকোচ নাই যে উক্ত সম্পত্তিটো তাভাজি সম্পত্তি আছিল।

ফলাফলত, আপীলটো বিফল হয় আৰু ব্যয়ৰ সৈতে খাৰিজ কৰা হয়।

আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

Translated by- Bitobi Mahanta, Advocate.